

se bo morala stalno usposabljati in čim bolj bo usposobljena, tem bolj se bo vrednotilo njeno delo in s tem tudi bolj nagrajevalo.

Poleg stalno zaposlenega laičnega kadra nekaj ustanov že uspešno vključuje v delo z otroki tudi zunanje prostovoljne sodelavce iz vrst staršev in državljanov. Ti kadri, ki bogatijo dejavnost ustanove in olajšujejo njeno delo, tudi zmanjšujejo stroške ustanove.

V nadaljnjem razvi-
družbenih organizacij, c
aktivizirajo starše in vs
govornost, da se ustvar
za otroka dohiteli naš di

Družbene organizaci
ter s konkretnimi podat
vanjsko skupnostjo, hišr
proizvajalcev ter zahtev
polnitev teh programov t
razvoja. Za urejanje vp
naj dajejo pobudo za
ljudstva ter tako tudi pr
devajo v svojem delu.

Gre za to, da dosežemo razumevanje in pravilno vrednotenje problemov družbenega varstva otrok in na tej osnovi dalje razvijamo njegovo materialno bazo.

RESOLUCIJA O NALOGAH KOMUNE IN STANOVANJSKE SKUPNOSTI PRI OTROŠKEM VARSTVU

Ljudska skupščina LR Slovenije je na skupni seji Republiškega zbora in Zbora proizvajalcev dne 28. septembra 1961 obravnavala naloge komune in stanovanjske skupnosti pri otroškem varstvu.

Na podlagi te obravnave ugotavlja:

Skrb za otroke je dobila pri nas v poveljnem obdobju novo in širšo vsebino. Nastajala in razvijala se je kot sestavni del splošnega družbenega razvoja in kot rezultat družbene zavesti o pomenu in nujnosti prizadevanj za uspešno rast in vzgojo mlade generacije.

Z industrijskim razvojem dežele, ki naglo spreminja strukturo prebivalstva, pospešuje urbanizacijo in vse bolj vključuje ženske v proizvodnjo — kar vpliva na spremembe družinskih odnosov — postaja vedno bolj pereče varstvo otrok zaposlenih staršev, posebej še zaposlenih mater.

Da bi pomagali družinam pri otroškem varstvu, je bilo zlasti v prvih poveljnih letih veliko storjenega za razširitev omrežja otroških ustanov. Pri tem so bili doseženi pomembni uspehi.

V razvoju sistema ustanov otroškega varstva pa so se pokazale mnoge slabosti administrativnega ukrepanja, ki ni bilo tesneje povezano s splošnim razvojem določenega okoliša in pri katerem niso doslej dovolj sodelovali starši in drugi državljanji. Sistem otroških ustanov se je shematsko delil na socialne, zdravstvene in vzgojne ustanove. Cene teh ustanov so bile drage in so izdatki zanje večkrat presejali materialne možnosti družbe in posameznika.

ej prvenstvena naloga
Ljudske skupščine, da
razvijajo njihovo od-
udi na področju skrbi

trebe po varstvu otrok
i nastopati pred stano-
ljudskimi odbori, zbori
materialni pogoji za iz-
celotnega komunalnega
ne morejo urediti, pa
stični zvezi delovnega
probleme, na katere za-

Nove možnosti za razmah otroškega varstva so nastale z uvedbo delavskega in družbenega upravljanja in z razvojem komunalnega sistema. Začela se je razvijati živahna dejavnost, ki je povezala zanimanje in pripravljenost državljanov, zlasti staršev, za skupno urejanje teh vprašanj. Tako so nastali mnogi novi družbeni mehanizmi, ki veliko prispevajo k rasti najrazličnejših oblik otroškega varstva in k povezovanju družbenih in družinskih prizadevanj za zdrav razvoj mlade generacije. V teh prizadevanjih imajo pomembno vlogo stanovanjske skupnosti.

Čeprav je bil zlasti v zadnjih dveh letih dosežen napredek tako po vsebini kakor po oblikah otroškega varstva, vendarle lahko ugotovimo, da se ta dejavnost ni razvijala enakomerno in tudi ne skladno s splošnim družbenim razvojem. Zato zmogljivost ustanov in drugih oblik varstva zelo zaostaja za dejanskimi potrebami. Vzroki za to so predvsem v nepravilnem vrednotenju teh problemov tako s strani komun kot tudi stanovanjskih skupnosti.

Z nadaljnjo krepitvijo samouprave delovnih ljudi v gospodarstvu in v drugih področjih družbenega življenja, z razvojem stanovanjskih skupnosti in komunalnega sistema ter z nenehnim večanjem materialne podlage, na kateri razvijajo samoupravni organi svojo dejavnost, zlasti pa z uveljavljanjem sistema delitve dohodka, se omogoča državljanom, da sami odločajo o urejanju vprašanj iz vsakdanjega življenja. Tako se ustvarjajo še večje možnosti za nadaljnje zaposlovanje žensk, njihovo strokovno usposabljanje in družbeno uveljavljanje, za večje delovne uspehe zaposlenih staršev in za nadaljnje dviganje življenjske ravni, kar narekuje hitrejšo in skladnejšo rast otroškega varstva. Zato Ljudska skupščina LR Slovenije sprejema

resolucijo

o nalogah komune in stanovanjske skupnosti pri otroškem varstvu

I. Temeljna načela

1. Otroško varstvo je sestavni del splošnih prizadevanj za uspešen vsestranski razvoj mladine, za nove družbene odnose in za izboljšanje življenjskih razmer delovnih ljudi. Zato se mora razvijati vzporedno z družbenim napredkom.

2. Otroško varstvo vključuje tudi vzgojo, kajti varstvo dosega svoj namen le, če istočasno smotrno aktivizira otrokove zmogljivosti in okolje za to, da bi dosegli napredek v razvoju in oblikovanju mlade osebnosti. Otroško varstvo mora upoštevati družbene vzgojne smotre.

3. Razvoj in oblikovanje mladega človeka terjata tako od družine kakor tudi od družbe, da ustvarita otroku za to potrebne pogoje. V teh prizadevanjih se družinska in družbena vzgoja dopolnjujeta.

II. Činitelji pri razvijanju otroškega varstva

Napredek otroškega varstva je odvisen od iniciative in aktivnosti staršev in drugih državljanov, stanovanjskih skupnosti, ljudskih odborov, gospodarskih in družbenih organizacij ter drugih činiteljev v komuni.

Starši in drugi državljanji omogočajo nastanek in uspešno delovanje posameznih oblik otroškega varstva s tem, da sodelujejo in prispevajo sredstva,

kakor tudi s tem, da dvigajo produktivnost dela, ki krepi materialno osnovo za urejanje teh vprašanj v komuni.

Družbene organizacije krepijo zavest državljanov in spodbujajo k še aktivnejšemu delu, ki je v zvezi z otroškim varstvom, usmerjajo njihovo iniciativo ter jim vsestransko pomagajo uresničevati načrte.

Stanovanjske skupnosti kot samoupravni organi državljanov in družin naj se predvsem zavzemajo za hitrejši in skladnejši razvoj vseh oblik otroškega varstva. Pri tem naj povezujejo pobudo, aktivnost in sredstva posameznikov in skupnosti.

Delavski sveti gospodarskih organizacij naj skladno s prizadevanji za povečanje proizvodnje in urejanje življenjskih razmer proizvajalcev prispevajo sredstva za razvoj in izboljšanje otroškega varstva.

Ljudski odbori naj posvečajo otroškemu varstvu posebno pozornost. Ugotavljajo naj potrebe, jih vključujejo v programe komunalnega razvoja in z večanjem materialne podlage stanovanjskih skupnosti zagotavljajo stalen in sistematičen razvoj te dejavnosti. Skrbe naj tudi za ustrezno strokovno raven vseh oblik otroškega varstva.

III. Vloge in naloge strokovnih služb

Strokovne službe, ki delujejo v občini, naj pomagajo vsem oblikam otroškega varstva uresničevati smotre in naloge v vzgojnem, socialnem in zdravstvenem področju. Zato naj izboljšujejo njihovo strokovnost in skrbe zlasti za usposabljanje kadrov.

IV. Organizacija in oblike otroškega varstva

1. Oblike otroškega varstva nastajajo in se razvijajo glede na potrebe in razmere določenega okoliša, na pobudo, s sodelovanjem in podporo zainteresiranih staršev. Otrokom nudijo varno zavetje, preskrbo, zdravo okolje, ustrezno družbo, možnosti za igre in delo ter vse, kar je potrebno za otrokov vsestranski razvoj.

2. Pri organizaciji pomoči družini pri otroškem varstvu je treba upoštevati najrazličnejše oblike. Take oblike so lahko: varstvo na dvorišču, igrišču, v otroških sobah, na izletih, v raznih krožkih, na taborjenjih, letovanjih; varstvo v drugih družinah, ustanovah za dnevno varstvo, pionirskih in mladinskih klubih, domovih in podobno.

3. Oblike otroškega varstva razvijajo posamezne ali več vrst dejavnosti. Pri tem se med seboj dopolnjujejo in povezujejo tudi z drugimi ustanovami in službami, ki skrbijo za otroke.

4. Vse samostojne oblike otroškega varstva se vodijo po načelih družbenega upravljanja. V teh organih naj sodeluje čimveč staršev in drugih državljanov.

V. Kadri

1. Uspehi organiziranega otroškega varstva so v marsičem odvisni od sposobnega osebja. Narava tega dela zahteva odgovorno pa tudi strokovno izobraženo osebje.

2. Delo otroškega varstva opravljajo prosvetni, zdravstveni, socialni in drugi za to usposobljeni kadri kot stalni uslužbenci ali pa kot zunanji sode-

lavci. Ti se usposabljujejo za varstveno dejavnost redno ali izredno v ustreznih izobraževalnih ustanovah.

3. V prizadevanju, da bi pospešili razvoj otroškega varstva, da bi tesneje sodelovali z družino in skupnostjo, naj se tudi starši in drugi državljani čim bolj vključujejo v to družbeno dejavnost. Ljudski odbori jim morajo priskrbeti potrebno strokovno pomoč.

4. Pri nagrajevanju osebja, ki se ukvarja z otroškim varstvom, je treba upoštevati splošna načela o nagrajevanju po delovnih uspehih.

VI. Ustanavljanje in financiranje

1. Oblike otroškega varstva organizirajo skupine državljanov, stanovanjske skupnosti, krajevni odbori, politično teritorialne enote ter družbene in gospodarske organizacije ali pa kot soustanovitelji.

2. Sredstva za vse oblike otroškega varstva se zbirajo iz prispevkov, družbenih skladov, ljudskih odborov in gospodarskih organizacij.

Ustanovitelj priskrbi sredstva za gradnjo, opremo, investicijsko vzdrževanje in amortizacijo ter skladno z družbenimi težnjami in možnostmi tudi sredstva za vzgojno delo. Ceno usluge, ki jo plačujejo starši, pa tvorijo vsi drugi stroški. O višini stroškov in o obveznostih staršev odloča organ družbene upravljanja, ki tudi gospodari s sredstvi.

Oblike otroškega varstva, ki delujejo kot samostojni zavodi, poslujejo po splošnih predpisih o financiranju samostojnih zavodov.

Ko Ljudska skupščina LR Slovenije sprejema resolucijo o nalogah komune in stanovanjske skupnosti pri otroškem varstvu, naglašja pomembnost te dejavnosti za oblikovanje mlade generacije in za splošen družbeni napredek.

Uresničevanje resolucije terja polno zavzetost vseh činiteljev v komuni tako za čim hitrejšo in skladnejšo razvijanje vseh oblik otroškega varstva, kakor tudi za izboljšanje materialnih in kadrovskih razmer, v katerih delujejo.

POTUJOČI ZDRAVSTVENI SEMINAR

Devetnajst višjih zdravstvenih funkcionarjev iz 18 dežel je nastopilo turnejo po Sovjetski zvezi v okviru »Potujočega seminarja za zdravstveno vzgojo«, ki ga je organizirala SZO.

Med udeleženci seminarja so poklicni specialisti za zdravstveno vzgojo in višji zdravstveni uslužbenci. V enem mesecu so udeleženci seminarja obiskali Moskvo, Leningrad, Taškent v Uzbeški SSR, Krim in Kijev v Ukrajini. Turnejo so nastopili 13. maja.

Namen seminarja je, da udeleženci proučijo, kako je v Sovjetski zvezi organizirana služba zdravstvene vzgoje, kakšne metode uporabljajo za usposabljanje učiteljev in zdravstvenih delavcev v zdravstveni vzgoji in kaj zdaj proučujejo in raziskujejo na tem področju.

Udeleženci seminarja so zdravstveni funkcionarji iz Argentine, Brazilije, Burme, Kameruna, Ceylona, Etiopije, Gane, Indije, Irana, Japonske, Maroka, Nigerije, Pakistana, Poljske, Senegala, Španije, Turčije in ZAR.